

1866-10-25

SENDER

Janus la Cour

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rom

Mentioned people:
Janus la Cour
Wilhelm Marstrand
Godtfred Rump
P.C. Skovgaard
Jørgen Sonne
Christian Zacho

Archive:
Mappe 11 nr. 01 a-b

TRANSCRIPTION

-1-

[Vil de ogsaa hilse Zacho og [Friis], som vel ere mine Stedfortrædere [?] igjen. Nu har jeg midlertid glemt at bede dem om, ikke at tage for kjedeligt op, at min Husleje for i Sommer er vel sagtens en Det andet Smaatteri bliver jeg Dem skyldig til jeg kommer hjem, jeg haaber ikke det paa nogen Maade generer dem.]

Gode Hr. Skovgaard!

Tak for deres Brev i Sommer, samt den deri værende Underretning om det mig tilkalte Stipendium, jeg havde et Par Gange havt Melding om dette, men paa forskjellige Maader, snart var der givet mig 300, snart 600, det glædede mig derfor at erholde sikker Underretning, selv om den just ikke var synderlig tröstelig. Jeg modtog deres Brev i Napoli, hvor jeg var et Par Uger, og det var jo dejlige Dage, med Udflugter baade tilvogns, tilfods og tilsøes; naturligvis var Glandspunktet Bestigelsen af Vesuv og Besøget i Pompej, til hvilket Sidste det er en god Forberedelse at gennemgaa Museet i Napoli, som jo rigtignok ogsaa har

-2-

faaet sine værdifuldeste Ting fra de antike Byer; thi Malerisamlingen syntes mindre værdifuld, og var desuden ophængt i en saadan Uorden, at det var umuligt at samle det sammen, man er nemlig begyndt en ny Ophængning, hvor da ogsaa Rummene ere anstændigt udstyrede, der er som de maaskee husker to Billeder af Claude, men de ere mindre betydelige, selv med Claude er man lidt kræsen, naar man har gjort sig fortrolig med de tre Billeder af ham i Palazzo Doria, saavel som med et Par Smaating, i Rumfang naturligvis, i Sciarra og Barberini. Tillige saa jeg et Galleri af moderne neapolitansk Kunst, som var i Slottet paa Capo di monte, der var just ikke meget af Værdi, et Par Landskaber morede mig meest, de vare meget lig den franske nyere Landskabsretning, og mærkværdigt var det, at næsten alle Motiverne vare

-3-

fra simple flade Egne, og, men jeg tør næsten ikke sige det, jeg kunne ikke see at der var en egentlig Forskjel i Farveholdningen fra vore Billeder paa Christiansborg. Mit længste Sommerophold var i Sorrento, hvor jeg var fra den sidste Juni til sidste August, jeg malede naturligvis en Deel der, under Opholdet dernede syntes mig at jeg fik Alt for lidt bestilt, og jeg var tillige først utilfreds dermed, nu det er kommen op paa min Malerstuevæg her i Roma, er det ligesom lidt bedre, men det dog vel nærmest noget mislykket Töjeri, i Kvantitet har jeg, naar jeg lægger de to Aars Arbeide sammen, saamænd nok, men i Kvalitet, dog det er nu de sædvanlige

Efteraarsvariationer, baade jeg selv og Andre kunne have Grund til at være kjede deraf; en saadan Rejse er imidlertid ikke skikket til at gjøre dette anderledes, dertil veksle Indtrykkene for

-4-

hurtigt, og til rigtig at hengive sig til et Vinterarbejde her i Rom, er der ogsaa meget ivejen. Jeg længes derfor efter at komme hjem, faa fat paa et Par større Ting fra danske Egne, og ikke hvile før jeg enten har gjort Noget ret kjönt, eller spilt Fallit, hvilket af Deelene det nu bliver maa nu Tiden vise. Jeg har fat i et Par Billeder af Mellemstörrelse fra Sorrento, det ene med en Grubbe Oliventræer, over Havet imod Kysten ved Castellamare, en lys klar Dag, heri skulde jo rigtignok helst lægges mere Lys, Glands og Varme end Norden har, hvis det ellers kunde lykkes mig at give hvad jeg gjerne vilde. Det Andet er fra Bjergene imellem Sorrento og Salernobugten, imod Monte St. Angelo, dette maler jeg efter Tegninger, det var nemlig temmelig langt og besværligt at bære Malerkasse derop, og da jeg var der

|Mappe 11, nr. 1B|

-1-

tænkte jeg egentlig ikke paa at gjøre noget Billede deraf. I de sidste fjorten Dage gjorde jeg nogle Smaatoure rundt omkring, og tegnede lidt med Vandfarve, derved kom jeg undertiden til at sidde ude i Middagssolen, og det bekom mig ikke rigtig vel, dog haaber jeg det er forsvundet. Efter min oprindelige Bestemmelse vilde jeg have tilbragt et Par Maaneder i Sabinerbjergene, men dels var Foraaret temmelig kjöligt iaar, hvorfor jeg tog til de lavere og hyggelige Albanerbjerger, efter först at have tilbragt nogle Dage i Porto Anzio, ved Kysten af de pontinske Sumpe, dels trak Opholdet i Napoli og Sorrento noget længere ud, og endelig, da jeg skulde rejse her til Rom, maatte jeg ligge 2 à 3 Uger i Kvarantæne, og endelig har jo Röveruvæsenet været temme

-2-

lig stærkt i Sommer. Hvordan ellers Tilstanden er hernede og hvad Romerne tænke paa, naar Franskmændene trække bort, ja derom ved man maaskee bedre Besked alle andre Steder end her, de pavelige Aviser fortælle kun at Alt er saare vel, Ro og Orden og Velstand hersker efter Aviserne i Pavens Stat, det er kun i det skrækkelige Italia at der gives Rövere og Pengemangel. For et Aar siden havde jo nok Italia min fulde Sympathi, men efter den Historie med Rövere og Lögnestaten Preussen, har det tabt sig [enkel], de kan tro det var dröjt i Sommer i min Ensomhed i Sorrento at læse alle de italienske Avisers Ros og skrydende Udtalelser om deres store Allierede, Preusserne, og saa tillige her de mest

uforskammede Lögne om slesvigske Forfald opdiskede

-3-

i il Pungolo, Napolis Fremdskriftsavis. Og hvad skal dog Enden blive paa det Hele, for hver Dag der gaar synker Troen paa en taalelig Lösning, for hver dag stiger Angsten for Danmarks fuldkomne Undergang, og sees hen til Sverrig og Norge, da synes det som om de to Aar, siden var sidste Krig, ikke har bragt dem en Smule nærmere til at kunne optage Kampen for deres egen, end sige for hele Nordens Selvtændighed. Det er næsten saadanne hærgelige Tanker som sluge Alt andet i denne Tid, det er en Slags Tröst at ved Siden heraf bliver Eens egen Klodriansagtighed til en temmelig ligegyldig Ting. Forresten lave vi jo en Deel sammen med et Par Svenske og Norske, dog er det kun Faar, Düsseldorf trækker betydelig stærkere, her er paa en Maade et lidet Skandinavien, og den store Udstilling i Stokholm har sysseltet os en

-4-

Deel, efter hvad jeg hernede fra har kunnet slutte, saa har Danmark kun været maadligt repræsenteret, dertil har der været altfor meget Middelmaadigt af Yngre i Forhold til Billedernes Antal, og Præmiefordelingen har da ogsaa tildels vist en fuldkommen vrang Opfattelse af den danske Kunst. [Kongen] ved Siden af virkelige Kunst, [?] med Hensyn til hæderlig Omtale, det seer jo rigtignok ogsaa nærmest ud til at det Hele er Löjer og Humbug; dog herom kan de have en mere begrundet Mening, og jeg glæder mig til, om Gud vil, til Sommer at komme til at tale med dem herom, som om saa meget Andet. Jeg haaber ikke jeg har trættet dem med mit Skriveri, vil de modtage de venligste Hilsener til dem, deres Kone, Börnene, Kim og Nille kunne tage saamange som der kan staa paa Rad fra Rom til Rosenvænget, og til Pigen er der to Gange saamange, vil de ogsaa hilse Prof. Marstrand, Sonne, Rump, som jeg haaber nu er bleven rask, Aagard, o.s.v. Med Höjagtelse deres hengivne Janus la Cour.

[illegible]

part from nordifuleste ting fra de fra siempe flad Gaa, og, men jo, for migten
antikke Egypt; thi Maluipantingen fra ikke lige det, jeg kunde ikke fra et der vel
for mindre nordifull, og var der den af, en egentlig Jæstjal i Tæmpeledningen fra mig
føgt i en færdan Norden, et det var min Gilledes gaa Christendom. Mit længste den
ligt, et færdet det færdan, men i den smagstet var i Sorrento, for jo var fra den
lig begjætt en mig Dyfengning, for de gaa sieste lani til sieste Aengst, jo maled
færdan en engstendigt indstænd, der naturligeis en del de, under Opfælt de,
i som de mangte færdet to de ladede end sieste mig et jo fæ alt for det
Cloude, men de var mindre betjendige, fæ betjend, og jo var billige sieste indstænd
med. Cloude i men det Kæfte, med den domed, men det var Kærdan og fra mig
for jød sig færdet med de de ladede Medanstend var fra i Roma, og det liget
af som i Palazzo Doria, færdet som med et det ladede, men det dog var smagstet mig
for Tæmpeledningen, i Tæmpeledningen naturligeis, i indstændt Tæmpe, i Kærdet det for jo, men
Kærdet og Berberini. Billige fra jo, et jo længe de to Gaa Arbid som mig, fra
Gallie af med den smagstet Kærdet, som med mig, men i Kærdet det, dog det var
var i Kærdet gaa Capo di monte, der var min de færdetlige færdetmedanstend, fra
jød ikke migst af Vord, et for Lærdet de jo fæ og Kærdet Kærdet fra Gærdet de
med mig migst, det var migst lig den fra et var Kærdet Kærdet, en færdan Lærdet
for mig Lærdetmedanstend, og medstendigt indstændt ikke færdet til et jød det
var det, et migten alle Medanstend var medstend, det var Lærdet Kærdet fra

Deel, efter som jo forstod sig for Koen
ant skulde, som for Danmark Koen vord
uendeligt engrosket, dertil for det vord
Allerhøjest Middelsaadigt af Yngre i
dets til Lillendens Antal, og som
fordringen for da ogsaa tilhede sig den færd
komme menig Offetheds af den danske
Kunst. Kongen og Koen af rættelige Kunst
vord med gangen til forstod, dertil
for jo rætteligt ogsaa vordent ind til at det
færd er Lige og Gangen, dog foran kan
den gang for en mere begyndt Menings
og jo glæde sig til, som Gid vil, til den
vord at komme til at tale med den foran
for en som meget Arndt. Jo forstod ikke
jo for hatted den med mit Menig, vil
den modtoges vil uendeligt jo Gangen til den,
den Koen, Loven, Koen og vilde Koen toge
Koen for den Koen for den Lad for den
til Loven, og til Loven er den to Gangen
Koen, vil den ogsaa færd Prof. Menig, vil
Koen, Loven, som jo forstod vil den vord
Loven, vil den færd vil den vord Loven
Loven, vil den færd vil den vord Loven

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 11. Bl. 16.
2

konkter for den Gangen, vil den vord
vord Lillendens Arndt. Jo den færd forstod
den Gangen jo vord Lillendens vord den
Koen, og Gangen vil den vord Loven, vil
vord Koen jo vord Lillendens til at færd vil
i Middelsaadigt, og det Lillendens vil den
vord vil, dog forstod jo det er forstod
Loven vil den vord Lillendens Lillendens vil
den jo, som Lillendens af den Menig
i Lillendens, men det vord Lillendens
Lillendens vil den vord, forstod jo den
til den Loven og Gangen Lillendens
efter forstod af den Lillendens vil den
i Porto Lillendens, vil den af den Gangen
den Lillendens, vil den vil den Lillendens
og Lillendens vil den vord, og vord
den vil den vil den vil den, vil den
jo vil den vil den vil den, vil den
jo vil den vil den vil den, vil den
vil den vil den vil den vil den, vil den

lig stædt i Tannum. Iveden allers i et Tængel, Nagsleds Tannum-Haarit.
Liljelande er færd, og færd Tannum. Og færd skal dog færd blingze et færd,
bæde geu, naar Tannum-Haarit bække for færd dog de geu færd Tannum geu
bæde, ja Tannum med man mæstke bække en bækkelig Tannum, for færd dog færd
bække alle andre bække med færd, de geu. Angsten for Tannum's færd Tannum. Men
natlige bække færd Tannum at det er færd Tannum, og færd færd Tannum's bække,
er bække. So er bække og bække færd Tannum. Det færd om de to bække færd
afte. Angsten i Tannum's bække, det er Tannum's færd Tannum, ikke færd bække Tannum
i et færd Tannum's bække at de geu Tannum's bække Tannum's bække. Et at Tannum's bække
og færd Tannum's bække. For et bække færd Tannum's bække færd Tannum's bække
ja et Tannum's bække færd Tannum's bække, naar
afte Tannum's bække med Tannum's bække og færd Tannum's bække
bække færd Tannum's bække, for et bække færd Tannum's bække, de
færd bække et bække i Tannum's bække i min
færd Tannum's bække at bække alle de bække
bække bække Tannum's bække og færd Tannum's bække
bække om Tannum's bække bække, færd Tannum's bække
er, og færd bække færd de mæst færd Tannum's bække, for er geu en bække et
de bække om færd Tannum's bække bække bække bække og færd Tannum's bække
bække i Tannum's bække færd Tannum's bække et er